

Mishnah Shevuot, chapter 2

משנה שבועות פרק ב

(1) [Unlike other prohibitions liable to *karet* that require a sin-offering if transgressed unintentionally we learned above (1:2) that an accidental transgression regarding entering the Temple compound, or consuming of consecrated food, while in a state of defilement requires that there is knowledge of the impurity at the beginning and at the end, but which was forgotten in the middle, in order to

be liable an *oleh ve-yored* sacrifice. This is deduced from the verse which states: “And it is **hidden from him** and then later **he knows**” (Leviticus 5:3). **And it is hidden from him**, means that he once knew and only afterwards it became hidden, and now **he knows**, the Mishnah now explains:] [The cases of] the discovery of [having unintentionally sinned through] impurity are two, which are [subdivided into] four: A person became impure and was aware of this [or became aware of this, but] the impurity became hidden from him [later, and during that time 1, he ate, or 2, entered], though he remembered [that] the [food or area he ate or entered was] holy; or its being holy was hidden from him [3, and he ate, or 4, the holy area was hidden from him and he entered], but he remembered the impurity [i.e., that he is in a state of defilement; if] both of these were hidden from him, and he ate the sacrifice and he did not know, and after he ate he remembered [that he had eaten it while impure] — he is liable [for each of these] an *oleh ve-yored* — ascending and descending [sliding-scale] burnt-offering.

(2) It is all the same whether a person [who is in a state of defilement] enters the Temple Courtyard or the addition to the Temple Courtyard, since additions may

רבנו עובדיה מברטנורא

א ידיעות הטומאה. נטמא וידע שנטמא בשעת הטומאה או אחרי כן; **נעלמה ממנו טומאה.** ועל ידי אותו העלם אבל קדש הרי א' ונכנס למקדש הרי ב'. דכתיב ונעלם ממנו והוא טמא. משמע שנתעלמה ממנו טומאה. ולפי שאינו חייב עליה אלא א"כ ידע בתחלה שנטמא. ואחר כך נעלמה ממנו משום הכי קרי ליה ידיעות: **נעלם ממנו הקדש.** או המקדש ואכל קדש או נכנס למקדש. וחכור לטומאה. הרי שנים אחרות דלא כתיבי: **נעלם ממנו זה וזה.** אינו ממנין הידיעות אלא הא קמשמע לן דאף על גב דבשעת אכילת קדש. או כניסת מקדש. אינו זכור לא לטומאה. ולא לקדש. חייב קרבן עולה ויורד: **ב א' הנכנס לעזרה.** ראשונה: **וא' הנכנס לתוספת.** שהוסיפו עליה אחרי כן; **שאיין**

be made to the city or to the Courtyards only by a king, a Prophet, the Urim and Tumim, the Sanhedrin of seventy-one, two thanksgiving offerings, and song. [And] the Court follows with the two thanksgiving offerings after them, and all Israel after them; the inner [thanksgiving loaf] is eaten, and the other one is burnt [therefore the addition to the Courtyard made with this ceremony, has the same law as the Courtyard]. Regarding any [addition] made without all these, if a person enters there [in a state of defilement], he is not liable [a sacrifice] for [unintentionally entering] it.

(3) If a person became impure in the Temple Courtyard [and was aware of it] and the impurity was [later] hidden from him, but he remembered [that he was in] the Temple; [or that he was in] the Temple became hidden from him, but he remembered [his] impurity; [or] both [the Temple and his impurity] were hidden from him, and he prostrated himself or tarried the [amount of] time for prostration; or he went out by a long route — he is liable [a sacrifice]; [if he went out] the short route — he is exempt. This is a positive commandment of the Temple [as the verse states: “Command the Children of Israel that they send

רבנו עובדיה מברטנורא

מוסיפין וכו'. לפיכך היא קדושה כראשונה: **אלא במלך.** דאמר קרא (שמות כה) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו. קרא יתירא הוא למדרש לדורות. ובימי משה הוא מלך ונביא. ואחיו כהן גדול והיו שם אורים ותומים ושבעים וקנים אף לדורות כן: **ובשתי תודות.** בשני לחמי תודה. והיו נושאים אותן בקהף סביב עד סוף הגבול שמקדשים. ושם אוכלים האחת ושורפים השניה. ועל פי נביא נאבלת וע"פ נביא נשרפת והיינו דתנן הפנימית נאבלת. והחיצונה נשרפת. ומנחמיה בן חכליה גמר. דכתיב ביה (נחמיה יב) ואעמידה שתי תודות גדולות: **ובשיר.** השיר שהיו אומרים ארוממך ה' כי דליתני (תהלים ל) ובית שני אף על פי שלא היה שם לא מלך ולא אורים ותומים הקדושה שקדש שלמה הבית בראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא. ועבודה דנחמיה בן חכליה לזכר בעלמא הוה: **ג נטמא בעזרה.** וידע שנטמא והשתחוה בהעלם זה כלפי פנים. אף על פי שלא שהה או השתחוה כלפי חוץ: **והוא דשהה כדי השתחואה.** ושעור השתחוויה הוא כדי שיקרא אדם פסוק זה בישוב ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו להודות לה' כי טוב כי לעולם חסדו והוא פסוק (בדברי הימים ב' ז'): **או שבא לו בארוכה.** שיצא לו דרך ארוכה. שיש קצרה ממנו לצאת ואפילו לא שהה תחלה חייב: **ובקצרה פטור.** היבא דלא השתחוה ולא שהה. ויצא לו דרך קצרה פטור: **זו היא מצות עשה שבמקדש.** דיש כאן וישלחו מן המחנה

away from the camp ... all those defiled” (Numbers 5:2)] for which [if the Court, erred] they are not liable [the **העלם פר ה** bullock sin-offering, brought by a court that errs in permitting that which is prohibited].

(4) And what is the positive commandment of *niddah*, for which

they [the Court, if erred] are liable [a bullock sin offering [which would be similar to the case above where one enters in a state of permissibility]? If a person had relations [with his wife, while in a state of purity], and she said to him: “I have become impure,” and he separated abruptly. He is liable, because his exit is as pleasurable to him as his entry [and thus he should withdraw only when the membrum is passive and if the court erred on this ruling they would be liable a bullock sin-offering].

(5) Rabbi Eliezer says: [Scripture states: “If anyone touches ... an unclean swarming creature, and it is hidden from him” (Leviticus 5:2) [if it states “unclean,” why is “swarming creature” necessary? Is not “swarming creature” included in “unclean?”]; [this therefore indicates] he is liable [a sacrifice] for the swarming creature being hidden, [i.e., if he remembers that he was in a state of defilement, but forgot whether the cause of his defilement was that he touched a dead swarming creature or that he touched a carcass, he is not liable a sliding-scale sacrifice, unless he knows whether he touched the “unclean” or the “swarming creature,”] and he is not liable [a sliding-scale sacrifice] for the Temple being hidden. Rabbi Akiva says: [Scripture says:] “And it is hidden from

רבנו עובדיה מברטנורא

כל טמא: שאין חייבין עליה. ב"ד פר העלם דבר שאם שגגו וטעו בהוראה זו. והורו לו שיצא בארוכה אין מביאין על שגגת הוראה זו פר העלם דבר של צבור: **ד ואיזו היא מצות עשה שבנדה**. שדומה לזו שבמקדש. שאירע לו הטומאה. משבא בהיתר לידי בניסה. אם שגגו בית דין בהוראה זו חייבים עליה פר העלם דבר: **היה משמש עם הטהורה**. שנכנס בהיתר ואמרה לו נטמאתי עכשיו ופירש מיד בקושי האבר חייב אלא יעמוד בלא דישה עד שימות האבר ויפרוש בלא קושי והוה העשה שבנדה: **ה ר"א א השרץ ונעלם**. דאמר קרא (ויקרא ה) או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו. וקרא יתירא הוא. דהא לעיל כתיב או נפש אשר תגע בכל דבר טמא. ושרץ בכלל דבר טמא הוא אלא ללמדך שאם ידע שנטמא ודאי ואינו יודע אם בשרץ אם בנבלה אינו חייב קרבן אם אכל קדש עד שתהיה לו ידיעה בתחלה אם בשרץ נטמא או בנבלה נטמא ור"ע **סבר** דכיון דידע ודאי שנטמא אף

שאין חייבין עליה: **ד ואיזו היא מצות עשה שבנדה שחייבין עליה**, היה משמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאתי ופרש מיד, חייב, מפני שייציאתו הנאה לו כביאתו: **ה רבי אילעזר אומר**, (ויקרא ה) השרץ ונעלם ממנו, על העלם שרץ חייב, ואינו חייב על העלם מקדש. רבי עקיבא אומר, ונעלם ממנו והוא

him while he is unclean” (ibid.) — he is liable for the uncleanness being hidden [Rabbi Akiva disagrees with Rabbi Eliezer in that he does not have to remember precisely the cause of his

defilement, if it was caused by a creeping thing, or by a carcass as long as he knew that he became defiled], and he is not liable for the Temple being hidden. Rabbi Yishmael says: [Scripture says:] “And it is hidden ... and it is hidden” — twice, to impose liability [to a sliding-scale sacrifice] for the defilement being hidden and for the Temple being hidden [the *halachah* follows Rabbi Yishmael].

רבנו עובדיה מברטנורא

על גב דלא אתברירא ליה הטומאה שנטמא אם בשרץ או בנבלה חייב. ותרוייהו פטרי על העלם מקדש: ור' ישמעאל מחייב. והלכה כר"י:

טָמֵא, עַל הָעֵלִים טְמֵאָה חַיֵּב, וְאִינוּ חַיֵּב עַל הָעֵלִים מִקְדָּשׁ. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, וְנֶעְלַם וְנֶעְלַם שְׁתֵּי פְעָמִים, לְחַיֵּב עַל הָעֵלִים טְמֵאָה וְעַל הָעֵלִים מִקְדָּשׁ: